

εἰς τὰ ἀνάκτορα ἀργότερα. Τὰ θέματα ὁμῶς τὰ ὁποῖα ἐξέλε-
ξεν, «ἡ Βουβουλίνα κατοπτεύουσα τὸ Ναύπλιον» — «ὁ Ἄθα-
νάσιος Διάκος» ἐξήγειραν τόνον ἐνθουσιασμόν μεταξὺ τῶν
πολεμικῶν αὐλικῶν τῆς ἐποχῆς, ὥστε ὁ πρεσβευτὴς τῆς
Ἀγγλίας καὶ ὁ τῆς Τουρκίας ἔκαμαν παραστάσεις, ἀποτέλε-
σμα τῶν ὁποίων ὑπῆρξε νὰ καταργηθῇ ἡ διασκέδασις ἐκείνη.

Τῷ 1835 δὲ ἐδόθη καὶ ὁ πρῶτος χορὸς μετημφισμένων,
εἰς τὸν ὁποῖον προσῆλθον πικροὶ οἱ προσκεκλημένοι ἀκολου-
θούμενοι ὑφ' ὄλων τῶν κατοίκων τῶν Ἀθηνῶν ἐκπλήκτων
διὰ τὸ πρωτοφανὲς θέαμα.

*

Ἐν τούτοις ἐπῆρχετο ταχεῖα πλέον ἢ καταστροφή τοῦ τό-
σον εὐέλπιδος ἀλλὰ καὶ τόνον πολυκυμάντου βίου τῆς πρῶ-
της δυναστείας.

Τῷ 1861 ἡ ἀτμοσφαῖρα προαγγέλλουσα τὴν καταιγῖδα
ἐπυκνώθη καὶ μία ἀνησυχία κατέλαβε πάντας, ἡ χαρὰ καὶ
ἡ εὐθυμία ἐλιποψύχησεν.

Μετ' ὀλίγους μῆνας οἱ βασιλεῖς ἔφευγον ἐξόριστοι, καὶ οἱ
πρῶτοι οἴκοι τῶν Ἀθηνῶν ἐκλείοντο εἰς τὴν ἐπελθοῦσαν
καταιγῖδα καὶ ἐμεσολάβει διακοπὴ θλιβερά, τῆς ὁποίας τὸ
τέρμα ἐσημείωσεν ἡ ἰδρυσις τῆς Δυναστείας Γεωργίου τοῦ Α'.

Γ. Β. ΤΣΟΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

Ἡ μεταξὺ δύο γυναικῶν ὑρισταμένη φιλία εἶνε ὡς ἐπὶ το πλεῖστον
συνωμοσία κατὰ τρίτης τινός.

Οὐδὲν εἶνε μᾶλλον ἐπονείδιστον γέροντος ὅστις, ὅπως ἀποδείξῃ ὅτι
ἐπὶ μακρὸν ἔζησε, δὲν ἔχει ἄλλας μαρτυρίας ἢ τὴν ἡλικίαν του.